

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การเล่าเรื่องข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ไทยรัฐ และมติชน โดยศึกษาการเล่าเรื่องในระดับเนื้อความ ที่ประกอบไปด้วย วิธีการเล่าเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ที่เล่า มุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่อง กลวิธีการนำเสนอ การสร้างความหมาย บริบททางสังคมวิทยา ทั้งนี้ยังศึกษาเปรียบเทียบการเล่าเรื่องของข่าวเดียวกัน จากหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ คือ หนังสือพิมพ์แนวประชานิยม (ไทยรัฐ) และหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพ (มติชน) รวมถึงการศึกษาเปรียบเทียบการเล่าเรื่องในข่าวเชิงสาระ และข่าวสนองอารมณ์ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ประเภทดังกล่าว

ในการวิเคราะห์ได้ใช้ข้อมูลจากหัวข้อหลัก หัวข้อย่อย พรรคนำ และรายละเอียดข่าวที่มีใจความต่อเนื่องจากข่าวหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชน โดยทำการคัดเลือกข่าวที่มีความโดดเด่นอยู่ในความสนใจของประชาชน และเป็นข่าวที่เหมือนกันสัปดาห์ละ 1 ฉบับ ในระยะเวลา 6 เดือน เริ่มตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2540 - 31 มกราคม 2542 ซึ่งจะได้ข่าว 24 ข่าวต่อ 1 ฉบับ หากรวมทั้ง 2 ชื่อฉบับ จะต้องทำการศึกษาข่าวทั้งสิ้น จำนวน 48 ข่าว โดยแยกเนื้อหาข่าวออกเป็น 2 ประเภท คือ ข่าวเชิงสาระ ได้แก่ ข่าวการเมือง และข่าวเศรษฐกิจ จำนวน 16 ข่าว ส่วนข่าวสนองอารมณ์ ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม ข่าวเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความรุนแรง ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวการประท้วง ข่าวเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิต ข่าวการล้อเลียนขำขัน ข่าวเกี่ยวกับการโกหก หลอกลวง ข่าวศาสนา และข่าวการค้าขายเสพติด จำนวน 32 ข่าว

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลที่ได้จากการศึกษาลักษณะการเล่าเรื่องในข่าวเชิงสาระ และข่าวสนองอารมณ์ของ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และมติชน จะเห็นได้ว่าชื่อหนังสือพิมพ์และการกำหนดคุณลักษณะของหนังสือพิมพ์นั้นมีผลต่อรูปแบบในการเล่าเรื่องเป็นอย่างมาก ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมเน้นการนำเสนอข่าวสนองอารมณ์ทั่วไป เช่น ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวอาชญากรรม รวมถึงข่าวที่อยู่ในความสนใจของปวงชน ลีลาการนำเสนอข่าวของไทยรัฐจึงมีผลต่อรูปแบบการเล่าเรื่องในลักษณะต่างๆ ที่ให้สีสัน เราความสนใจของผู้อ่านในข่าวสนองอารมณ์มากกว่ามติชนที่เน้นการนำเสนอข่าวเชิงสาระ เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวที่ต้องอาศัยข้อมูลในการวิพากษ์วิจารณ์แสดงความคิดเห็น ข่าวลักษณะเช่นนี้มติชนจะนำเสนอข้อมูลที่มีสีสันชวนติดตามมากกว่าไทยรัฐ ซึ่งภาพของมติชนนั้นเป็นกระบวนการเข้าใจหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการนำเสนอ และการรายงานข่าวสู่สาธารณชน ที่ต้องอยู่ในกรอบแห่งการนำเสนอข่าวเชิงสาระเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะการเล่าเรื่องจึงไม่หวือหวา เราความสนใจเท่าไทยรัฐ เพราะฉะนั้นลีลาการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ที่ต่างกัน จึงมีผลต่อภาพลักษณ์ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ที่ทำให้คุณภาพในการนำเสนอข่าวนั้นแตกต่างกันด้วย

ผลการวิเคราะห์มีข้อสรุปในแต่ละส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิธีการเล่าเรื่อง

วิธีการเล่าเรื่อง ได้แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. แบบสรุปความ (Diegesis) หมายถึง การรวบรวมประเด็นข่าวหลักนำมาเล่าแบบสรุปความ บอกเนื้อหาของเหตุการณ์อย่างรวบรัด ไม่เยิ่นเย้อ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้โดยไม่ต้องเสนอรายละเอียดแบบถ้อย

2. แบบเสมือนดำเนินอยู่จริง (Mimesis) หมายถึง การเล่าเรื่องในรูปแบบที่นำเสนอเหตุการณ์แบบละเอียดถี่ถ้วน ทุกขั้นตอนของเหตุการณ์ นาทีต่อนาที วินาทีต่อวินาที หากเป็นการเสนอการกระทำจะเน้นการเสนอพฤติกรรมโดยละเอียด เสมือนหนึ่งว่าผู้สื่อข่าวได้อยู่ร่วมในเหตุการณ์นั้นด้วย วิธีการเล่าแบบนี้จะให้สีสัน ที่เราอารมณ์ผู้อ่านมากกว่าแบบสรุปความ

จากการศึกษาการเล่าเรื่องในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และมติชน พบว่า

วิธีการเล่าเรื่องของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนั้น จะนิยมจะใช้วิธีการเล่าในแบบเรื่องราวเสมือน
 ดำเนินอยู่จริง (Mimesis) มากกว่าการเล่าแบบสรุปความ (Diegesis) ซึ่งปรากฏว่าจากจำนวนข่าว
 ทั้งหมด 48 ข่าว ไทยรัฐใช้วิธีการเล่าแบบเสมือนดำเนินอยู่จริง 15 ข่าว และเล่าแบบสรุปความ
 จำนวน 9 ข่าว ส่วนมติชนเล่าแบบสรุปความ (Digesis) จำนวน 9 ข่าว และใช้วิธีการเล่าแบบ
 เสมือนดำเนินอยู่จริง 15 ข่าว

ในการเล่าเรื่องของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ส่วนใหญ่จะหยิบยกประเด็นข่าวแบบสนอง
 อารมณ์มาไว้เป็นเรื่องเด่นประจำฉบับ เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวความขัดแย้ง
 ความรุนแรง เป็นต้น ในการเล่าเรื่องแบบเสมือนดำเนินอยู่จริง (Mimesis) นั้น ไทยรัฐ นิยมเล่า
 4 ลักษณะ ด้วยกัน คือ

1. เรื่องเสมือนดำเนินอยู่จริงเน้นพฤติกรรม หากเหตุการณ์ในเรื่องเกี่ยวข้องกับการ
 ใช้ความรุนแรง ไทยรัฐจะใช้การบรรยายถึงพฤติกรรมของบุคคลในข่าวอย่างละเอียด เป็นการ
 ดำเนินเรื่องที่ให้อ่านสามารถเห็นภาพของเหตุการณ์ได้ชัดเจนขึ้น
2. เรื่องเสมือนดำเนินอยู่จริงเน้นเหตุการณ์ โดยให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
 เหมือนเหตุการณ์นั้นๆ มีผู้สื่อข่าวร่วมอยู่ในเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย
3. เรื่องเสมือนดำเนินอยู่จริงเน้นคำสนทนา ในแบบคำต่อคำซึ่งจะสื่อให้ทราบว่าเรื่อง
 ทั้งหมดเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง มีบุคคลจริงและเกิด ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในเหตุการณ์ข่าว
 ซึ่งสื่อความหมายที่แสดงให้เห็นแนวการเล่าเรื่องอย่างต่อเนื่อง
4. เรื่องเสมือนดำเนินอยู่จริงเน้นอารมณ์ ความรู้สึก โดยจะแสดงภาพของเหตุการณ์ให้
 ผู้อ่านมีอารมณ์ร่วมไปกับข่าวที่นำมาเสนอ

วิธีการเล่าแบบสรุปความ (Digesis) ไทยรัฐนิยมเล่า 2 ลักษณะ คือ

1. สรุปความจากความคิดเห็นของบุคคลและแหล่งข่าว ซึ่งเป็นการสรุปว่าบุคคลในข่าว
 มีความคิดเห็นอย่างไร แหล่งข่าวกล่าวอย่างไร เป็นวิธีการเล่าที่จบเป็นช่วงๆ ใช้ภาษาที่ไม่

ยื่นข้อ รวบรวมตรงตามวัตถุประสงค์การเสนอข่าว

2. สรุปความจากการประมวลเหตุการณ์ โดยรวมจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด แล้วนำมาเล่าในวิธีการของผู้สื่อข่าว เนื้อข่าวจะเป็นการอธิบายความจนกระทั่งจบเรื่อง

สำหรับวิธีการเล่าเรื่องของหนังสือพิมพ์มติชน ในแบบสรุปความนั้นมี 2 ลักษณะ คือ

1. สรุปความโดยให้ความสำคัญไปที่ประเด็นของเหตุการณ์ข่าว ผู้สื่อข่าวจะประมวลเหตุการณ์ต่างๆ แล้วนำมาเรียบเรียงให้เห็นเป็นภาพรวมก่อนที่จะขยายความลงในรายละเอียดที่สอดคล้องกับประเด็นหลัก

2. สรุปความจากความคิดเห็นของบุคคล โดยแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของบุคคลสำคัญที่สุดต่อการเสนอข่าวนั้นๆ มักจะนำความคิดเห็นของบุคคลมาเป็นสิ่งที่ดำเนินเรื่องไปจนกระทั่งจบเหตุการณ์หนึ่งๆ และการนำบุคคลมากล่าวอ้าง ย่อมสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูลมากยิ่งขึ้น และเป็นการเสนอแนวความคิดที่หลากหลาย

ส่วนวิธีการเล่าเรื่องแบบเสมือนดำเนินอยู่จริงของมติชน ได้สร้างสีสันให้กับข่าวไม่น้อยไปกว่าไทยรัฐ แม้ว่าข้อเท็จจริงที่กล่าวอ้างจะเหมือนกัน แต่คำขยายความที่เพิ่มอรรถรสให้กับข่าวนั้นก็ยังมีให้เห็นอยู่อย่างมาก จากการวิเคราะห์จะพบ 2 ลักษณะ ควบกัน คือ

1. เรื่องเสมือนดำเนินอยู่จริงเน้นการกระทำ และการตอบสนอง (Action – Reaction) เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นจากบุคคลในข่าว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอุปนิสัยของบุคคลนั้นๆ

2. เรื่องเสมือนดำเนินอยู่จริงเน้นอารมณ์ ความรู้สึก โดยใช้ความรู้สึกของบุคคลในข่าวเป็นตัวขับเคลื่อนในการดำเนินเรื่องอย่างมีชีวิตชีวา

เปรียบเทียบวิธีเล่าเรื่องข่าวที่มีเหตุการณ์เดียวกันของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชน

ถ้าเป็นการเล่าเรื่องข่าวเดียวกันของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ พบว่า วิธีเล่านั้นมีทั้ง

รูปแบบที่เหมือนและแตกต่างกัน จากจำนวนหนังสือพิมพ์ 48 ฉบับ แยกเป็นไทยรัฐ 24 ฉบับ มติชน 24 ฉบับ ที่มีเนื้อหาเหตุการณ์ข่าวชนิดเดียวกัน

วิธีการเล่าเรื่องที่เหมือนกันในไทยรัฐ และมติชน

1. วิธีการใช้ และการให้บทบาทกับบุคคลในข่าว ในเหตุการณ์ทุกเหตุการณ์จะมีการกล่าวถึงบุคคลหลัก บุคคลที่มาเสริมเรื่อง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ เลือกที่จะชูบทบาทของบุคคลในข่าวขึ้นมาเป็นตัวเด่น มีการให้สีสรรกับบุคคลต่างๆ สร้างภาพบุคคล มีวิธีการแนะนำและใช้บุคคลในข่าวให้ขับเคลื่อนเหตุการณ์ต่างๆ ดำเนินไปจนถึงจุดสิ้นสุด

2. การพรรณนา หรือการบรรยายถึงบรรยากาศเหตุการณ์ (Descriptive of Scene) เป็นส่วนที่ขยายใจความให้ผู้อ่าน ชวนติดตามมากยิ่งขึ้น หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ เลือกที่จะใช้วิธีการเล่าที่ทำให้เกิดภาพหรือเห็นภาพจากข้อความเหล่านั้นเหมือนกัน เพื่อสร้างมโนภาพให้เกิดขึ้นในจิตใจของผู้อ่าน ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายร่วมกัน สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกขณะนั้นมาเป็นของผู้อ่าน

3. การบอกพล็อตเรื่องไว้ในวรรณำข่าว ผู้สื่อข่าวจะเล่าเฉพาะพล็อตเรื่องไว้ในวรรณำข่าว เพื่อชวนให้ติดตามอ่านมากยิ่งขึ้น เป็นการสรุปประเด็นของเหตุการณ์ข่าว โดยที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ มักจะนำเอาเหตุการณ์ หรือประเด็นข่าวหลักที่อยู่ในกระแสความสนใจของประชาชนเข้ามาใช้ในการสร้างภาพให้เข้าถึงความคิดของผู้อ่านเหมือนกัน ซึ่งการบอกพล็อตเรื่องลักษณะนี้ มีทั้งการเสนอภาพของความขัดแย้ง อารมณ์ ความรู้สึก ประเด็นของปัญหา แนวคิด และบทสรุปที่ดึงดูดความสนใจแบบเร้าอารมณ์

4. ให้รายละเอียดเกี่ยวกับ ใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน อะไร อย่างไร (5 W ' 1 H) ซึ่งเป็นกรอบเบื้องต้นที่ทำให้ผู้อ่านทราบว่าเหตุการณ์นี้มีจุดเริ่มตรงไหน ดำเนินเรื่องอย่างไร และมีจุดจบที่ใด โดยมีการเน้นจุดสำคัญของเรื่องก่อน แล้วจึงขยายความนำไปสู่รายละเอียดในภายหลังเหมือนกัน โดยหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ นิยมที่จะบอกว่าผู้กระทำในข่าวมีลักษณะแบบ 5 W ' 1 H เน้นไปที่บุคคล และการกระทำที่เกิดขึ้น

5. การใช้สมชานามในการสื่อสารโดยให้ความหมายแบบเดียวกันระหว่างผู้เล่ากับผู้อ่าน ซึ่งจะใช้สมชานามเหล่านี้ในการสร้างความเข้าใจร่วมกัน หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนิยมนำสัญลักษณ์ รวมถึงการใช้สมชานามบางอย่างมาอธิบายความในการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้อ่านกับผู้เล่าร่วมกัน

6. หากเหตุการณ์ที่นำมาเล่าเป็นเรื่องที่มีความยาวมาก และมีความค่อนำสนใจหลายประเด็น ผู้สื่อข่าวจะแบ่งเป็น Sub Plot ย่อยๆ เหมือนกัน เพื่อให้รายละเอียดข่าวมีความกระชับมากขึ้น และง่ายต่อการแบ่งประเด็นข่าว

7. วิธีการเล่าที่สามารถให้ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น โดยใช้การบรรยายและใส่อารมณ์ความรู้สึกของบุคคลลงไปในช่วง มีการบรรยายเหตุการณ์วินาทีต่อวินาที มีการเล่าในลักษณะการให้รายละเอียดข่าวโดยบรรยายถึงการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นฉากๆ อย่างละเอียด เพื่อให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพตามไปกับการสื่อความหมายของผู้สื่อข่าวเหมือนกันทั้ง 2 ฉบับ

วิธีการเล่าเรื่องที่ต่างกัน เหตุการณ์ข่าวเดียวกันของไทยรัฐและมติชน

จากการศึกษา พบว่าวิธีการเล่าเรื่องที่ต่างกัน เหตุการณ์ข่าวเดียวกัน มี 3 แบบด้วยกัน คือ

1. ใช้วิธีการเล่าแบบนิยายเพิ่มความมีชีวิตชีวาในลักษณะนาฏกรรม (Drama) สำหรับไทยรัฐนิยมที่จะใช้วิธีการเล่าอย่างมีสีสันแบบการเล่านิทาน นวนิยาย มีการเริ่มเรื่องที่น่าสนใจ เมื่อถึงกลางเรื่องจะเน้นรายละเอียด มีจุดหักมุมที่น่าระทึกใจ ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษากึ่งแบบแผน เป็นส่วนใหญ่ ในระดับภาษาปากมากกว่าภาษาระดับมาตรฐาน ในการสื่อถึงคนทุกระดับความรู้ ข่าวบางเรื่องจึงมีการใช้สำนวนที่โลกโศกเกินจริง

ส่วนมติชน ส่วนใหญ่จะใช้ภาษาในระดับมาตรฐาน มีส่วนน้อยเท่านั้นที่ใช้ภาษาปาก ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่เนื้อหาข่าวที่มีใจความตรงกับพาดหัวข่าว มีการแสดงความเป็นเหตุเป็นผลทางความคิดของบุคคลในข่าว เพื่อมาโต้แย้งในประเด็นข่าวให้มีสีสันมากขึ้น

2. นำบทสนทนามาใช้ในการเล่าเรื่อง ทำให้เรื่องเล่าดูเหมือนกับเป็นเหตุการณ์ที่เพิ่งจะเกิดขึ้น เสมือนหนึ่งว่าผู้สื่อข่าวได้รวบรวมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ณ เวลานั้นมานำเสนอซึ่งจะพบในไทยรัฐเป็นส่วนใหญ่ สำหรับมติชนจะนิยมเล่าแบบสรุปความ

3. การสวมบทบาทของบุคคลในเรื่อง เหมือนว่าผู้สื่อข่าวเป็นบุคคลในข่าวที่อยู่ร่วมในเหตุการณ์นั้น หรือเป็นบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์นั้น จะปรากฏให้เห็นในการเล่าเรื่องของไทยรัฐมากกว่า ส่วนมติชนจะนิยมใช้การเล่าเรื่องด้วยการเปิดประเด็นที่มีความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ทั้งสองฝ่าย

เปรียบเทียบวิธีเล่าเรื่องในข่าวเชิงสาระ กับข่าวสนองอารมณ์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาพบว่า ทั้งไทยรัฐและมติชนจะใช้วิธีการเล่าเรื่องที่แตกต่างกันโดยไทยรัฐจะใช้วิธีเล่าแบบเรื่องราวเสมือนคำเนิ่นอยู่จริง มากกว่าสรุปความในข่าวสนองอารมณ์ คือแบบ Mimesis จำนวน 10 ข่าว แบบ Diegesis จำนวน 6 ข่าว และถ้าเป็นข่าวเชิงสาระ ไทยรัฐจะใช้วิธีเล่าเรื่องแบบเรื่องราวเสมือนคำเนิ่นอยู่จริงมากกว่าเช่นกัน คือ แบบ Mimesis จำนวน 5 ข่าว แบบ Diegesis จำนวน 3 ข่าว จากจำนวนข่าวทั้งหมด 24 ข่าว

สำหรับมติชนจะใช้วิธีการเล่าแบบสรุปความ และวิธีเล่าแบบเสมือนคำเนิ่นอยู่จริงในข่าวสนองอารมณ์ในจำนวนที่เท่ากัน คือ 8 ข่าว แต่จะเล่าเรื่องข่าวเชิงสาระ ในวิธีแบบสรุปความมากกว่า จำนวน 7 ข่าว ส่วนวิธีการเล่าแบบเสมือนคำเนิ่นอยู่จริง เพียง 1 ข่าว

โดยภาพรวมแล้วพบว่า ไทยรัฐจะใช้วิธีเล่าเรื่องแบบเรื่องราวเสมือนคำเนิ่นอยู่จริงเป็นส่วนใหญ่ ส่วนมติชนจะเลือกใช้วิธีการเล่าเรื่องแบบสรุปความมากกว่า ทำให้เห็นว่า ไทยรัฐนิยมจะขยายความข่าว เน้นรายละเอียดของเรื่อง การกระทำของบุคคลในข่าว เพื่อมาเสริมประเด็นหลักให้ดูน่าสนใจ ขณะที่มติชนจะนิยมเขียนแบบสรุปความให้จบไปในแต่ละประเด็น

ตอนที่ 2 การลำดับเหตุการณ์ที่เล่า

การลำดับเหตุการณ์ที่เล่า แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดก่อนและหลัง (Chronology)
2. การสลับลำดับเหตุการณ์
3. การเล่าเรื่องย้อนหลัง (Flash Back)

ในการศึกษาพบว่า ไทยรัฐจะลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดก่อนหลังมากกว่ามติชน โดยไทยรัฐมีจำนวน 19 ข่าว มติชน 17 ข่าว ส่วนการสลับลำดับ Chronology นั้นไม่พบในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ และการเล่าเรื่องย้อนหลัง พบในมติชนมากกว่า จำนวน 7 ข่าว ไทยรัฐ จำนวน 5 ข่าว

การลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดก่อนและหลัง (Chronology) หรือการเรียงลำดับการนำเสนอข่าวมาตั้งแต่ต้นจนจบสถานการณ์นั้นๆ พบว่าไทยรัฐและมติชน นิยมลำดับเหตุการณ์ใน 6 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. ลำดับตามเวลา โดยผู้สื่อข่าวจะนำเวลาเป็นตัวตั้งในเหตุการณ์นั้นๆ ไรเวลาเป็นสิ่งที่ควบคุมสถานการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ
2. ลำดับตามเหตุการณ์ข่าว เมื่อเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งขึ้น ผู้สื่อข่าวจะนำเสนอเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มต้นไปกระทั่งสิ้นสุดเหตุการณ์ โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ไปเรื่อยๆ
3. ลำดับตามความสำคัญของบุคคล เป็นการนำบุคคลที่มีความสำคัญของเรื่องมาเรียงลำดับ โดยชูประเด็นบุคคลผนวกเข้ากับสถานการณ์ให้เป็นตัวเดินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
4. ลำดับตามกระบวนการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือการอ้างอิงจากแหล่งข่าว โดยเน้นไปที่การรายงานข่าวตามกระบวนการสืบสวนของตำรวจ ผู้สื่อข่าวจะติดตามเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือขอข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อนำมาเรียบเรียงเป็นเนื้อความข่าว

5. ลำดับตามการสังเกตการณ์ของผู้สื่อข่าว โดยที่ผู้สื่อข่าวจะใช้วิธีการลำดับเหตุการณ์ตามการสังเกตการณ์ของตน ว่าเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นอย่างไร มีบรรยากาศอย่างไรบ้าง

เปรียบเทียบการลำดับเหตุการณ์ที่เล่าในข่าวเชิงสาระ และข่าวสนองอารมณ์ที่มีเหตุการณ์เดียวกันของไทยรัฐและมติชน

จากการศึกษาพบว่าหากเป็นการลำดับเหตุการณ์ที่เล่าในข่าวเชิงสาระของไทยรัฐ และมติชน จะนิยมลำดับเหตุการณ์ที่เล่าตามที่เกิดก่อนและหลัง จำนวน 6 ข่าวด้วยกัน คือ 3 คู่ฉบับที่เหมือนกัน ส่วนการเล่าเรื่องย้อนหลังพบเพียง 2 ฉบับ คือ 1 คู่ฉบับที่ลำดับเหตุการณ์เหมือนกัน ไม่พบในการสลับลำดับเหตุการณ์ สำหรับการลำดับเหตุการณ์ที่เล่าในข่าวเชิงสาระที่มีความต่างกันนั้น จะพบว่า จะลำดับเหตุการณ์ที่เล่าตาม Chronology จำนวน 4 ข่าว และเล่าเรื่องย้อนหลัง จำนวน 4 ข่าวด้วยกัน และไม่พบในการสลับลำดับเหตุการณ์

ส่วนการลำดับเหตุการณ์ที่เล่าในข่าวสนองอารมณ์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และมติชน นั้น พบว่า ลำดับเหตุการณ์ตาม Chronology จำนวน 20 ข่าว คือ 10 คู่ฉบับที่เหมือนกัน สำหรับการลำดับเหตุการณ์ที่เล่าในข่าวสนองอารมณ์ที่มีความต่างกันนั้น พบว่า ลำดับเหตุการณ์ตาม Chronology จำนวน 6 ข่าว และเล่าเรื่องย้อนหลัง จำนวน 6 ข่าว และไม่พบในการสลับลำดับเหตุการณ์

ตอนที่ 3 มุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่อง

ในการศึกษาด้านมุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่อง แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. มุมมองแบบเสมือนผ่านสายตาศูรอบรู้ (Omniscience) หมายถึง ผู้สื่อข่าวเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ประหนึ่งว่าตนเป็นผู้รอบรู้ รู้อะไรในทุกอย่าง กลับตาเห็นภาพว่าเกิดอะไรขึ้นแล้วนำมาเขียน รวมถึงการที่ผู้สื่อข่าวพยายามเล่าเรื่องโดยการให้บุคคลในข่าวแสดงบทบาทเป็นผู้รู้แจ้งเห็นจริงในเรื่องนั้น เช่น การเล่าผ่านความคิดของนักวิชาการ เป็นต้น เป็นการเสนอมุมมองที่หลากหลายผ่านผู้เกี่ยวข้องของหลายฝ่ายอย่างแท้จริง ตัวผู้สื่อข่าวจะวางตัวอยู่ใกล้กับ

เหตุการณ์ หรือนำเอาข้อมูลจากแหล่งข่าวมานำเสนออย่างครบทุกด้าน พยายามไข่มุมมองหลาย ด้านในการมองเห็นภาพเหตุการณ์ทั้งหมด

2. มุมมองแบบจำกัดโฟกัส (Focalization) หมายถึง การเล่าเรื่องโดยนำเสนอผ่านสายตา ของบุคคลในเรื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ที่นำมาเสนอผ่านอัตวิสัย หรือผ่าน การตีความ หรือความรู้สึกของบุคคลนั้นๆ ซึ่งจะต้องนำความรู้สึก หรือนิสัยของบุคคลนั้นมาตี ความหมายที่แฝงเร้นก่อนเพื่อให้ได้ความหมายที่เป็นข้อเท็จจริง อีกนัยหนึ่งผู้สื่อข่าวเป็นคนที่ ประมวลเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยเน้นลึกไปที่ความรู้สึกของบุคคลในข่าว

3. มุมมองแบบผสมผสานระหว่างการผ่านสายตาผู้รอบรู้ กับแบบจำกัดโฟกัส

ซึ่งพบว่าไทยรัฐ และมติชนจะไข่มุมมองในการเล่าเรื่องในแต่ละมุมมองมากน้อยต่างกัน แต่งโดยเฉลี่ยแล้วไทยรัฐจะนิยมเล่าเรื่องแบบจำกัดโฟกัส โดยเล่าผ่านสายตาของบุคคลในข่าว จากจำนวนทั้งสิ้น 24 ข่าว ไทยรัฐไข่มุมมองแบบจำกัดโฟกัส จำนวน 10 ข่าว ขณะที่มติชนไข่มุมมองแบบจำกัดโฟกัส จำนวน 6 ข่าว

หากเป็นมุมมองแบบเสมือนผ่านสายตาผู้เล่าที่เป็นผู้รอบรู้ ไทยรัฐไข่มุมมองลักษณะนี้ จำนวน 8 ข่าว มติชน ไข่มุมมอง 10 ข่าว อีกมุมมองหนึ่งเป็นมุมมองที่เล่าเรื่องแบบ ผสมผสานระหว่างแบบเสมือนผ่านสายตาของผู้เล่าที่เป็นผู้รอบรู้ กับแบบจำกัดโฟกัส ไทยรัฐไข่มุมมองลักษณะนี้ จำนวน 6 ข่าว ส่วนมติชน จำนวน 8 ข่าว

เมื่อเปรียบเทียบการเล่าเรื่องในด้านมุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่องที่มีเหตุการณ์เดียวกันของ ไทยรัฐ และมติชน ทั้งข่าวเชิงสาระและข่าวสนองอารมณ์ จะพบว่ามีทั้งจุดที่เหมือนและจุดที่ แตกต่าง ดังนี้ คือ ในข่าวเชิงสาระที่มีมุมมองในการเล่าเรื่องเหมือนกัน หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ จะไข่มุมมองแบบเสมือนผ่านสายตาผู้รอบรู้ จำนวน 6 ข่าว คือ 3 คู่ฉบับ มุมมองแบบ จำกัดโฟกัส จำนวน 2 ข่าว คือ 1 คู่ฉบับ และไข่มุมมองผสมผสานระหว่าง Omniscience และ Focalization จำนวน 2 ข่าว 1 คู่ฉบับ ส่วนในข่าวเชิงสาระที่มีมุมมองในการเล่าเรื่อง ต่างกันนั้น แยกเป็นการเล่าเรื่องในแบบเสมือนผ่านสายตาผู้รอบรู้ จำนวน 2 ข่าว แบบจำกัด โฟกัส จำนวน 1 ข่าว แบบผสมผสานระหว่าง Omniscience และ Focalization จำนวน

3 ขาว

ส่วนขาวสนองอารมณ์ที่มีมุมมองในการเล่าเรื่องเหมือนกัน เป็นมุมมองแบบเล่าผ่าน
 สายตาผู้รอบรู้ จำนวน 6 ขาว 3 คู่ฉบับ มุมมองแบบจำกัดโฟกัส จำนวน 10 ขาว 5 คู่ฉบับ
 และมุมมองผสมผสานระหว่าง Omniscience และ Focalization จำนวน 8 ขาว 4 คู่ฉบับ
 ส่วนมุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่องต่างกันในช่วงสนองอารมณ์ พบว่า ใช้นุมมองแบบเสมือนผ่าน
 สายตาผู้รอบรู้ จำนวน 3 ขาว แบบจำกัดโฟกัส จำนวน 4 ขาว และแบบผสมผสานระหว่าง
 Omniscience และ Focalization จำนวน 1 ขาว

ตอนที่ 4 กลวิธีการนำเสนอ

สำหรับกลวิธีการนำเสนอ พบว่า กลวิธีการนำเสนอขาวของไทยรัฐ และมติชน แบ่ง
 ออกได้ดังนี้ คือ

1. แบบขยายความ หรือใส่สีสันเหมือนเวลาเล่านิทาน (Performative) แสดงให้เห็น
 ความโดดเด่นของเรื่องราวนำไปสู่จุดสำคัญของเรื่อง
2. แบบการสาธิต หรือแสดงข้อเท็จจริง (Constative) จากการวิเคราะห์พบว่า กลวิธี
 การนำเสนอแบบ Constative สามารถแยกออกเป็นการเริ่มเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการสรุป
 โดยจะมีความเหมือนและความแตกต่างสลับกันไป ซึ่งไทยรัฐ และมติชนจะใช้รูปแบบเช่นนี้
 สลับกันไปมาในแต่ละเหตุการณ์ขาว คือ

การเริ่มเรื่องพบว่า มีการเริ่มเรื่องด้วยตัวบุคคล ประเด็นปัญหา การทาวความถึงบริบท
 ของเหตุการณ์ เริ่มด้วยแหล่งข่าว เริ่มด้วยเหตุการณ์ขาว เริ่มด้วยบรรยากาศของเหตุการณ์
 เริ่มด้วยความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ เริ่มด้วย 5 W ' 1 H

ส่วนการดำเนินเรื่อง พบว่า มีการดำเนินเรื่องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ในระหว่าง
 การรายงานข่าวมีการยกตัวอย่างประกอบ มีหลักฐานอ้างอิง การดำเนินเรื่องโดยการให้
 รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ การดำเนินเรื่องโดยให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของบุคคล

และการดำเนินเรื่องโดยแสดงความรู้สึกของบุคคลต่อเหตุการณ์ข่าว

สำหรับการสรุปพบว่า มีการสรุปด้วยคำถาม การสร้างอารมณ์ขัน สรุปโดยการงูใจ ฝากให้นำไปคิด ให้ข้อเตือนใจ สรุปโดยแสดงความคิดเห็นของบุคคล สรุปโดยความรู้สึกที่มีต่อข่าว สรุปโดยจบตามเหตุการณ์ข่าว สรุปโดยอ้างแหล่งข่าว กล่าวถึงแหล่งข่าว สรุปโดยการเชิญชวน และสรุปโดยบอกกล่าวความดีบหนา

ซึ่งไทยรัฐจะนิยมใช้กลวิธีการนำเสนอที่ผสมผสานระหว่างการสาธิต หรือการแสดงข้อเท็จจริง กับการขยายความ หรือใส่สีสัน จำนวน 11 ข่าว รองลงมา ได้แก่ กลวิธีแบบขยายความหรือใส่สีสัน จำนวน 10 ข่าว สุดท้ายเป็นกลวิธีแบบการสาธิต หรือการแสดงข้อเท็จจริง จำนวน 3 ข่าว ส่วนมติชนจะนิยมเล่าเรื่องโดยใช้กลวิธีการผสมผสานระหว่างการสาธิตหรือการแสดงข้อเท็จจริง กับการขยายความหรือใส่สีสัน จำนวน 12 ข่าว รองลงมาเป็นกลวิธีสาธิตและการแสดงข้อเท็จจริง จำนวน 11 ข่าว สุดท้ายเป็นกลวิธีแบบขยายความใส่สีสัน จำนวน 1 ข่าว

กลวิธีการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชนในข่าวเชิงสาระ และข่าวสนองอารมณ์

จากการศึกษาพบว่าไทยรัฐนิยมที่จะใช้กลวิธีการนำเสนอในแบบการขยายความหรือใส่สีสันในข่าวเชิงสาระมากที่สุด จำนวน 5 ข่าว รองลงมาเป็นแบบผสมผสาน จำนวน 2 ข่าว สุดท้ายคือ การสาธิตและการแสดงข้อเท็จจริง จำนวน 1 ข่าว ส่วนมติชน นิยมที่จะใช้กลวิธีการนำเสนอแบบผสมผสานในข่าวเชิงสาระมากที่สุด จำนวน 4 ข่าว รองลงมาเป็นแบบสาธิตและการแสดงข้อเท็จจริง จำนวน 3 ข่าว สุดท้ายเป็นแบบขยายความหรือใส่สีสัน จำนวน 1 ข่าว

ส่วนในข่าวสนองอารมณ์ ไทยรัฐนิยมใช้กลวิธีแบบผสมผสานมากที่สุด จำนวน 9 ข่าว รองลงมาเป็นกลวิธีแบบขยายความใส่สีสัน จำนวน 5 ข่าว สุดท้ายเป็นการสาธิตแสดงข้อเท็จจริง จำนวน 2 ข่าว ส่วนมติชน นิยมที่จะใช้กลวิธีการนำเสนอแบบการสาธิต การแสดงข้อเท็จจริง และแบบผสมผสานในจำนวนเท่ากัน คือ 8 ข่าว ส่วนกลวิธีแบบขยายความหรือใส่สีสันไม่นิยมใช้ในข่าวสนองอารมณ์

เปรียบเทียบกลวิธีการนำเสนอข่าวเชิงสาระ กับข่าวสนองอารมณ์ที่มีเหตุการณ์เดียวกัน
ของไทยรัฐกับมติชน

พบว่าในข่าวเชิงสาระของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ นิยมที่จะใช้กลวิธีแบบผสมผสาน ระหว่างการขยายความ ใส่สีตีطنกับการสาริตหรือการแสดงข้อเท็จจริง จำนวน 4 ข่าว คือ 2 คู่ฉบับ แบบสาริต แสดงข้อเท็จจริง จำนวน 2 ข่าว 1 คู่ฉบับ และแบบใส่สีตีطن จำนวน 2 ข่าว 1 คู่ฉบับ ส่วนกลวิธีการนำเสนอที่ต่างกันนั้นจะพบในกลวิธีแบบขยายความหรือใส่สีตีطن จำนวน 4 ข่าว แบบสาริต หรือแสดงข้อเท็จจริง 2 ข่าว และแบบผสมผสานทั้ง 2 วิธีเข้าด้วยกัน จำนวน 2 ข่าว

ส่วนในข่าวสนองอารมณ์ พบว่า มีการใช้กลวิธีการนำเสนอที่เหมือนกันในแบบผสมผสาน จำนวน 10 ข่าว 5 คู่ฉบับ แบบแสดงข้อเท็จจริง 4 ข่าว 2 คู่ฉบับ สำหรับการใส่สีตีطنที่ต่างกันที่มีเหตุการณ์เดียวกันนั้น พบว่า ใช้กลวิธีแบบแสดงข้อเท็จจริง จำนวน 7 ข่าว แบบผสมผสานทั้ง 2 วิธีเข้าด้วยกัน จำนวน 6 ข่าว และแบบขยายความหรือใส่สีตีطن จำนวน 5 ข่าว

สรุปผลวิเคราะห์ลักษณะการสร้างความหมายและบริบททางสัญวิทยา

การศึกษาได้ใช้แนวคิดของ Roland Barth ซึ่งแบ่งความหมายในการสื่อสารออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ความหมายโดยอรรถ เป็นความหมายที่สร้างขึ้นมาจากสามัญสำนึกโดยตรงอย่างเปิดเผยของเรื่องเล่า เนื้อหาสื่อมวลชนปรากฏอย่างไร ก็จะมีความหมายแบบนั้น
2. ความหมายโดยนัย เป็นความหมายที่แฝงเร้นอยู่ในเนื้อหา ซึ่งเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัญยะ อารมณ์ ความรู้สึก และค่านิยมทางวัฒนธรรม

การศึกษาการสร้างความหมายและบริบททางสัญวิทยา แยกออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์การสร้างความหมายที่มีต่อเหตุการณ์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การสร้างความหมายให้กับบุคคลในข่าว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การใช้ภาษาในการสร้างความหมาย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์การสร้างความหมายที่มีต่อเหตุการณ์

โดยปรกติแล้วคนเราจะสร้างความหมายใน 2 ลักษณะ คือ (Garfinkel & Cicourel, 1964, 1973)

1. การสร้างความหมายในลักษณะที่สะท้อนความเป็นจริงของเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้นในบริบทเดิม ซึ่งเป็นการรายงานเหตุการณ์โดยตรง (Reflexivity) เป็นการเล่าเรื่องแบบตรงไปตรงมา

2. การสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิม ผู้ที่ทำหน้าที่ในการรายงานข่าวจะท้าวความถึงบริบทเดิมของเหตุการณ์ด้วย ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้รับสารกับผู้เล่า มีการสอดแทรกความคิดเห็น รวมทั้งวิธีการเล่าแบบอื่นๆ เข้าไปผสมผสาน ข่าวจะผ่านการสร้างความหมายมาหลายระดับ จากผู้สื่อข่าวหลายสายงาน แล้วค่อยนำเอาข่าวนั้นมาถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับทราบ สิ่งที่ได้รับทราบ คือ ข่าวผ่านการสร้างความหมายมาแล้ว รวมถึงการที่ผู้สื่อข่าวทำตนเหมือนกับเป็นผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ ทั้งๆ ที่บางครั้งอาจจะไม่ได้มีส่วนร่วมในเหตุการณ์นั้น

จากการศึกษาพบว่า ไทยรัฐและมติชน ต่างก็มีการสร้างความหมายใน 2 ลักษณะนี้มากน้อยต่างกัน คือ ไทยรัฐนิยมสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิม จำนวน 23 ข่าว ส่วนการสร้างความหมายในลักษณะที่สะท้อนความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบริบทเดิมนั้น พบเพียง 1 ข่าว เมื่อเทียบกับมติชนแล้ว พบว่า ไทยรัฐ นิยมที่จะสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิมมากกว่ามติชน อยู่ 3 ข่าว แต่สำหรับการสะท้อนภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในบริบทเดิมนั้น จะพบในมติชนมากกว่าไทยรัฐอยู่ 3 ข่าว ส่วนมติชนนิยมที่จะสร้าง

ความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิมเช่นเดียวกับไทยรัฐ มีจำนวน 20 ข่าว สำหรับการสะท้อนสภาพความเป็นจริงของเหตุการณ์ตามที่เกิดในบริบทเดิม พบเพียง 4 ข่าว

สำหรับการสร้างความหมายที่มีต่อเหตุการณ์เดียวกันของไทยรัฐ และมติชนนั้น พบว่า ในเหตุการณ์ข่าวเชิงสาระจะมีการสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิมเหมือนกัน ทั้งหมด 16 ข่าว คือ 8 คู่ฉบับ และไม่พบว่าการสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์ตามที่เกิดในบริบทเดิม ในลักษณะการสร้างความหมายที่เหมือนกัน และต่างกัน

สำหรับในเหตุการณ์ข่าวสนองอารมณ์ที่เป็นข่าวเดียวกันของไทยรัฐ และมติชน พบว่า มีการสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิมเหมือนกัน จำนวน 24 ข่าว หรือ 12 คู่ฉบับ ส่วนการสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์ตามที่เกิดในบริบทเดิม พบเพียง 2 ข่าวจำนวน 1 คู่ฉบับที่สร้างความหมายเหมือนกัน ส่วนการสร้างความหมายต่างกันนั้น พบว่า มีจำนวนเท่ากัน อย่างละ 3 ข่าว คือ พบในการสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิม จำนวน 3 ข่าว และการสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์ตามที่เกิดในบริบทเดิม จำนวน 3 ข่าว

นอกจากนี้ยังพบว่าไทยรัฐนิยมจะสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิม ในข่าวเชิงสาระ จำนวน 8 ข่าว แต่ไม่นิยมที่จะสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์ตามที่เกิดในบริบทเดิม ส่วนในข่าวสนองอารมณ์ไทยรัฐนิยมที่จะสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิมเช่นกัน จำนวน 15 ข่าว และพบว่าไทยรัฐได้สร้างความหมายให้กับเหตุการณ์ตามที่เกิดในบริบทเดิมเพียง 1 ข่าวเท่านั้น

สำหรับมติชนนิยมที่จะสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิมในข่าวเชิงสาระ จำนวน 8 ข่าวด้วยกัน แต่ไม่พบการสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้นในบริบทเดิม ส่วนในข่าวสนองอารมณ์มติชนนิยมที่จะสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิมเช่นกัน จำนวน 12 ข่าว และสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์ตามที่เกิดในบริบทเดิม จำนวน 4 ข่าวด้วยกัน

ทำให้เห็นได้ว่า ไทยรัฐและมติชน ก็ยังนิยมที่จะสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์นอกบริบทเดิมอยู่ ซึ่งการสร้างความหมายในลักษณะนี้มีส่วนในการแต่งแต้มสีสันให้กับข่าวอย่างมาก

ทำให้ข่าวดำเนินไปได้อย่างน่าติดตาม รวมถึงการสอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกของผู้เล่าเข้าสู่กระบวนการสร้างความหมายอย่างต่อเนื่อง

ลักษณะการสร้างความหมายในการเล่าเรื่องของไทยรัฐ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

ก. ความหมายโดยอรรถ หรือ ความหมายที่สร้างขึ้นมาจากสามัญสำนึกโดยตรงอย่างเปิดเผยของเรื่องเล่าที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มี 2 ลักษณะ คือ

1. ชูบทบาทของบุคคลขึ้นมาเป็นตัวแทน โดยนิยามที่จะนำบุคคลต่างๆ มาแสดงความคิดเห็นทั้งในประเด็นข่าวและนอกประเด็นข่าว บุคคลที่มีความใกล้ชิดกับเหตุการณ์ หรือไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ก็มักจะถูกนำมากล่าวถึงอยู่บ่อยครั้ง เมื่อผู้สื่อข่าวคิดว่าบุคคลนั้นๆ มีความสำคัญอย่างยิ่งกับข่าวก็จะนำเสนอบุคคลนั้นทั้งในด้านความคิดเห็น อริยาบถ การกระทำ และความเคลื่อนไหวต่างๆ มารายงานให้ทราบ เป็นการเพิ่มสีสันให้ข่าวมีความน่าติดตามยิ่งขึ้น

2. สร้างความใกล้ชิดกับเหตุการณ์ทุกเหตุการณ์โดยตรง ผู้สื่อข่าวนิยามที่จะรายงานเหตุการณ์อย่างละเอียดเหมือนประหนึ่งว่าผู้สื่อข่าวได้อยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์นั้นๆ แสดงถึงว่าข้อมูลที่นำมาเปิดเผยเป็นเรื่องน่าเชื่อถือได้ ซึ่งก็ต้องขึ้นอยู่กับวิจารณญาณในการเปิดรับสารของผู้อ่านด้วยเช่นกัน

ข. ความหมายโดยนัย หรือความหมายที่แฝงเร้นอยู่ในเนื้อหา ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีด้วยกัน 4 ลักษณะ คือ

1. สร้างภาพความเป็นจริงของเหตุการณ์ให้เกิดขึ้น โดยการใช้ความคิดเห็นส่วนบุคคลสนับสนุนให้ปัญหานั้นมีความเป็นจริงมากขึ้นเรื่อยๆ ที่ยังไม่มีผลสรุปต่อกรณีดังกล่าว ทำให้เห็นว่าข่าวนี้สามารถสร้างความเป็นจริงขึ้นได้ หากสื่อมวลชนนำเสนออยู่บ่อยครั้งและซ้ำภาพเดิมๆ

2. ดอกย้ำพฤติกรรมของผู้ต้องหาให้เกิดภาพเชิงลบมากขึ้น พบว่าหากบุคคลใดก็ตาม

ตกเป็นผู้ต้องหา ผู้สื่อข่าวจะเสนอภาพเชิงลบกับบุคคลนั้นๆ เพิ่มมากขึ้น โดยการใช้การสร้าง ความหมายที่มีผลต่อการรับรู้ อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อ่านเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นธรรมดาหาก ผู้อ่านได้รับข่าวสารในลักษณะตอกย้ำพฤติกรรมเช่นนี้อยู่เสมอ ย่อมมีผลต่อการรับรู้ภาพเดิมๆ ของผู้ต้องหา เป็นสิ่งหนึ่งที่ชี้นำความคิดของผู้อ่านได้

3. ความไม่ลงรอยกันของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข่าวการเมือง ได้ถูกหยิบยกขึ้นมา เสนอเป็นการจู่จนวนความขัดแย้งให้ดำเนินต่อไป ไม่มีที่สิ้นสุด การเสนอคำให้สัมภาษณ์แต่ละ บุคคลแล้วนำมาผนวกเรื่องราว เป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นซึ่งอาจจะเกิดขึ้นโดยที่สื่อ ไม่ตั้งใจก็ตาม

4. แสดงความรู้สึกของผู้สื่อข่าวไปผสมผสานกับเหตุการณ์ เป็นการแสดงความรู้สึก สงสาร ไม่เห็นด้วย การกล่าวประนาม เป็นการสร้างความหมายที่มีผลต่อความรู้สึกของ ประชาชนเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้สื่อข่าวได้สอดแทรกความหมายบางอย่างที่สร้างภาพเชิงลบให้ กับผู้ถูกกล่าวหาในเหตุการณ์

ลักษณะการสร้างความหมายในการเล่าเรื่องของมติชน

แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

ก. ความหมายโดยอรรถ หรือความหมายที่สร้างขึ้นมาจากสามัญสำนึกโดยตรงอย่าง เปิดเผยของเรื่องเล่าที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์มติชน มี 4 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. สร้างภาพความน่าเชื่อถือด้วยการย่ำที่มาของแหล่งข่าว มติชนจะบอกที่มาของการได้ ข่าวสารเหตุการณ์นั้นๆ รวมถึงการนำเสนอว่าทุกข้อความมาจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ ซึ่ง นอกจากสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับหนังสือพิมพ์แล้วยังเป็นการสร้างความหมายที่แสดงว่าการเสนอ ข่าวของผู้สื่อข่าวมีความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้แหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือ ยังหมายรวมถึงการนำเสนอ ความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเนื้อความ โดยเป็นการนำเสนอความคิดเห็นที่ หลากหลายมารวบรวมไว้ในเนื้อความข่าวให้ได้มากที่สุด เป็นการสื่อให้ทราบว่าผู้สื่อข่าวได้ใช้ ความพยายามในการรวบรวมขอมูลนำมาเสนออย่างละเอียด

2. การใช้อักษรย่อของบุคคลในการนำไปสู่ประเด็นปัญหาสำคัญของข่าว ซึ่งเป็นการสร้างความหมายให้รู้ว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดกับชื่อย่อชื่อนี้ ให้ผู้อ่านคาดเดาเองว่าหมายถึงใคร เป็นกุญแจสำคัญในประเด็นข่าวที่ผู้สื่อข่าวไปสืบเสาะแสวงมา

3. ใช้ชื่อหนังสือพิมพ์เขาไปผสมในการรายงานข่าวเพื่อแสดงให้เห็นว่า ประเด็นข่าวที่เกิดขึ้นมาจากการสืบเสาะของคน เป็นการสร้างความหมายว่า ข่าวที่คนนำมาเสนอนั้นผู้สื่อข่าวได้มาจากการทำหน้าที่ของผู้สื่อข่าวที่สอดคล้องกับความรวดเร็ว ฉับไว ทันเหตุการณ์ และเสนอต่อสาธารณชนได้อย่างมีมูลความจริง เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับหนังสือพิมพ์อย่างหนึ่ง

4. เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และความรุนแรง ผู้สื่อข่าวจะนำเสนอข้อมูล โดยให้ความสำคัญกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นอย่างมาก จะถ่ายทอดสารในลักษณะเดินตามหลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ สื่อความหมายให้ทราบว่า ข้อมูลที่นำมาเปิดเผยมาจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้

ข. ความหมายโดยนัย หรือความหมายที่แฝงเร้นอยู่ในเนื้อหา ของหนังสือพิมพ์มีลักษณะด้วยกัน 3 ลักษณะ คือ

1. การเสนอภาพความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลกับฝ่ายค้าน รวมถึงความขัดแย้งระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม กลายเป็นเรื่องของความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน เป็นเรื่องที่โต้แย้งกันทางความรู้สึก การสร้างความหมายที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้ จึงเป็นการสะท้อนภาพของบุคคลออกมา จากการจุดประเด็นคำถามของผู้สื่อข่าว จากนั้นนำมาผูกให้เป็นเรื่องราวของข่าว

2. ใช้ข่าวลือเป็นตัวสร้างสถานการณ์ บางเหตุการณ์ที่กระทบกับเศรษฐกิจระดับชาติ การสื่อความหมายบางอย่างที่เน้นว่ามาจากข่าวลือ ก็เป็นสิ่งที่สร้างสถานการณ์ให้เหตุการณ์เลวร้ายหนักกว่าเดิมมาก เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนตื่นตระหนกกับเหตุการณ์ดังกล่าว

3. ใช้เหตุการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องในประเด็นข่าวมาเปรียบเทียบกับเนื้อความข่าว เพื่อสร้างความหมายใหม่ขึ้นมาเพื่อไปสนับสนุนแนวความคิดทางการเมืองของหนังสือพิมพ์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การสร้างความหมายให้กับบุคคลในข่าว

การสร้างความหมายให้กับบุคคลในเนื้อความข่าวสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภทด้วยกัน ซึ่งการเทียบกลุ่มบุคคลต่างๆ จะทำให้เห็นความแตกต่างในบทบาทของบุคคลที่ผู้สื่อข่าวใช้ในการเล่าเรื่องได้ชัดเจนขึ้น บุคคลในข่าวสามารถจำแนกออกตามความสำคัญของบทบาทได้ดังนี้ คือ

1. บุคคลในข่าวในฐานะผู้กระทำ หมายถึง บุคคลที่เป็นฝ่ายกระทำการใดๆ ในเนื้อข่าว เป็นบุคคลที่แสดงพฤติกรรมในลักษณะเป็นผู้กระทำให้เกิดเหตุการณ์นั้นๆ ขึ้น ซึ่งอาจจะมีบทบาทอื่นในเนื้อข่าวนอกเหนือจากบทบาทนี้ก็ได้
2. บุคคลในข่าวในฐานะผู้ถูกกระทำ เป็นบุคคลที่รองรับพฤติกรรมของผู้กระทำ โดยบทบาทหลัก คือ การแสดงพฤติกรรมในลักษณะที่ตอบสนองปฏิกิริยากับผู้กระทำ และอาจจะมีบทบาทอื่นอีกนอกจากนี้ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของบุคคลกับเนื้อเรื่อง
3. บุคคลในข่าวในฐานะบุคคลหลัก หรือบุคคลที่เป็นตัวเอกของเรื่อง บุคคลหลักนี้จะเป็นตัวดำเนินเรื่องและเกี่ยวข้องกับเนื้อความข่าวมากที่สุด เป็นบุคคลที่ผู้สื่อข่าวแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมต่างๆ ที่มักปรากฏอยู่ในเรื่องราวของข่าวบ่อยครั้ง บุคคลหลักนี้อาจจะแสดงบทบาทในฐานะผู้กระทำ หรือผู้ถูกกระทำด้วย
4. บุคคลในข่าวในฐานะบุคคลรอง หรือบุคคลที่มีความสำคัญรองจากบุคคลหลัก มีบทบาทในฐานะที่เป็นส่วนประกอบในการดำเนินเรื่อง แต่จะมีการกระทำที่มีความต่อเนื่องหรือมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลหลักเพื่อให้เรื่องดำเนินไปสู่เป้าหมาย ซึ่งอาจจะเป็นการกระทำที่สนับสนุนหรือขัดแย้งกับบุคคลหลักก็ย่อมได้
5. บุคคลในข่าวในฐานะบุคคลประกอบข่าว ซึ่งมีบทบาทไม่มากนัก ปรากฏให้เห็นเพียงช่วงสั้นๆ ของเหตุการณ์ข่าว อาจจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องในประเด็นข่าวก็ได้ หากไม่มีบุคคลประกอบข่าวก็ไม่ได้ทำให้กระทบกระเทือนต่อเนื้อความข่าวแต่อย่างใด

จากการวิเคราะห์บทบาทบุคคลในข่าวเชิงสาระที่มีเหตุการณ์เดียวกันของไทยรัฐ และ มติชน ผลปรากฏว่า บุคคลในข่าวในฐานะผู้กระทำ ไทยรัฐและมติชนมีจำนวนเท่ากัน คือ 13 คน บุคคลในข่าวในฐานะผู้ถูกกระทำ ไทยรัฐน้อยกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 10 คน มติชน 12 คน บุคคลในข่าวในฐานะบุคคลหลัก ไทยรัฐน้อยกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 18 คน มติชน 20 คน บุคคลในข่าวในฐานะบุคคลรอง ไทยรัฐน้อยกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 35 คน มติชน 45 คน บุคคลในข่าวในฐานะบุคคลประกอบข่าว ไทยรัฐมากกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 40 คน มติชน 31 คน

จะเห็นว่าจากจำนวนข่าวเชิงสาระ ทั้งหมด 16 ข่าว หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้บุคคลในข่าวน้อยกว่าหนังสือพิมพ์มติชน คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ใช้บุคคลในข่าวรวม 116 คน สำหรับหนังสือพิมพ์มติชน ใช้บุคคลในข่าวรวม 121 คน

สำหรับบทบาทบุคคลในข่าวสนองอารมณ์ที่มีเหตุการณ์เดียวกันของไทยรัฐ และมติชน ผลปรากฏว่า บุคคลในข่าวในฐานะผู้กระทำ ไทยรัฐมากกว่ามติชนไทยรัฐ 18 คน มติชน 17 คน บุคคลในข่าวในฐานะผู้ถูกกระทำ ไทยรัฐมากกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 38 คน มติชน 29 คน บุคคลในข่าวในฐานะบุคคลหลัก ไทยรัฐมากกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 38 คน มติชน 27 คน บุคคลในข่าวในฐานะบุคคลรอง ไทยรัฐน้อยกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 46 คน มติชน 64 คน บุคคลในข่าวในฐานะบุคคลประกอบข่าว ไทยรัฐน้อยกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 58 คน มติชน 69 คน

จะเห็นว่าจากจำนวนข่าวสนองอารมณ์ ทั้งหมด 32 ข่าว หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้บุคคลในข่าวน้อยกว่าหนังสือพิมพ์มติชน คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ใช้บุคคลในข่าวรวม 198 คน สำหรับหนังสือพิมพ์มติชน ใช้บุคคลในข่าวรวม 206 คน

ลักษณะการสร้างความหมายให้กับบุคคลในข่าว

ก. ความหมายโคออร์ด หรือ ความหมายที่สร้างขึ้นมาจากสามัญสำนึกโดยตรงอย่างเปิดเผยของเรื่องเล่าที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มี 5 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. ตั้งสมญานามให้กับบุคคลในข่าว ซึ่งจะมีความหมายแตกต่างกันไปตามประเด็น

ความสำคัญของเหตุการณ์ พุทธกรรม ที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลในข่าว

2. บุคคลในข่าวที่เป็นเพศหญิง และเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญเกี่ยวข้องกับเนื้อความข่าว หรือตกเป็นผู้ต้องหา ไทยรัฐจะใช้คำนำหน้าชื่อเล่นว่า “น้อง”

3. บุคคลในข่าวที่เป็นเพศชาย และเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญเกี่ยวข้องกับเนื้อความข่าว หรือตกเป็นผู้ต้องหา ไทยรัฐจะใช้คำนำหน้าชื่อเล่นว่า “ไอ้”

4. นำเสนอบุคคลในข่าวเพียงไม่กี่คนและเป็นบุคคลที่มีบทบาทเดิมๆ ที่มักพบในข่าว การเมืองและข่าวเศรษฐกิจ

5. สร้างภาพบุคคลในข่าวให้เป็นเสมือนตัวละครที่แสดงบทบาทต่างกันในชีวิตจริง หรือคล้ายกับเป็นละครฉากหนึ่ง

ข. ความหมายโดยอรรถ หรือ ความหมายที่สร้างขึ้นมาจากสามัญสำนึกโดยตรงอย่าง เป็ดเหยงของเรื่องเล่าที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์มติชน มี 5 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. นำบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือ มาเป็นผู้ถ่ายทอดเหตุการณ์ข่าว

2. นำเสนอบุคคลในข่าวเพียงไม่กี่คนและเป็นคนที่มียุทธศาสตร์เดิมๆ ที่มักพบในข่าว การเมืองและข่าวเศรษฐกิจเช่นเดียวกับไทยรัฐ

3. ตั้งสมญานามให้กับบุคคลในข่าว เช่นเดียวกับไทยรัฐ ซึ่งมติชนมักจะแทนบุคคลใน ข่าวด้วยสมญานามต่างๆ กัน ตามพฤติกรรมและเหตุการณ์ข่าว

4. บุคคลในข่าวที่เป็นเพศชาย และเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญเกี่ยวข้องกับเนื้อความข่าว หรือตกเป็นผู้ต้องหา มติชนจะใช้คำนำหน้าชื่อเล่นว่า “ไอ้” เช่นเดียวกับไทยรัฐ

5. ใช้อักษรย่อแทนการบอกชื่อบุคคล นำไปสู่การเปิดประเด็นข่าว และเป็นประเด็นที่

อยู่ในการวินิจฉัยของผู้สื่อข่าว โดยนำเสนอว่าเหตุการณ์นั้นๆ น่าจะมีบุคคลที่มีอิทธิพลในข่าว เป็นผู้ต้องสงสัย เป็นการชี้แนะให้ผู้อ่านได้ไปขบคิด

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์จะไม่พบความหมายโดยนัย หรือความหมายที่แฝงเร้นในการสร้างความหมายให้กับบุคคลในข่าวของไทยรัฐ และมติชน พบเพียงความหมายโดยอรรถที่ปรากฏให้เห็นในเนื้อความข่าวเท่านั้น

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การใช้ภาษาในการสร้างความหมาย

ในการศึกษาได้แบ่งการใช้ภาษาในการสร้างความหมายดังนี้ คือ การเลือกใช้คำบ่งนัยยะ การใช้ความเปรียบ (Simile) และการเปรียบเทียบโดยนัย (Metaphor) การใช้ข้อความเกินความเป็นจริง (Hyperbole) การเยาะเย้ย (Irony) การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน การใช้สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย การใช้สมญานามในการสร้างความหมาย และการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ ความรู้สึก

ซึ่งพบว่าไทยรัฐมีการเลือกใช้คำบ่งนัยยะมากกว่ามติชน จากจำนวนข่าวเชิงสาระ จำนวน 16 ข่าว ไทยรัฐใช้ 26 คำ ส่วนมติชนใช้เพียง 11 คำ ส่วนในข่าวสนองอารมณ์ ไทยรัฐ ใช้มากกว่ามติชน โดยไทยรัฐใช้ 18 คำ มติชน ใช้เพียง 8 คำ

เปรียบเทียบอัตราส่วนการเลือกใช้คำบ่งนัยยะ ในข่าวเชิงสาระที่มีเหตุการณ์เดียวกัน ระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2.3 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : มติชนเชิงสาระ)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการเลือกใช้คำบ่งนัยยะ ในข่าวสนองอารมณ์ที่มีเหตุการณ์เดียวกัน ระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2.25 : 1 (ไทยรัฐสนองอารมณ์ : มติชนสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการเลือกใช้คำบ่งนัยยะ ระหว่างข่าวเชิงสาระ กับข่าว

สนองอารมณ์ที่มีเหตุการณ์เดียวกันของไทยรัฐ มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.44 : 1
(ไทยรัฐเชิงสาระ : ไทยรัฐสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการเลือกใช้คำบ่งนัยยะ ระหว่างข่าวเชิงสาระ กับข่าว
สนองอารมณ์ที่มีเหตุการณ์เดียวกันของมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.3 : 1
(มติชนเชิงสาระ : มติชนสนองอารมณ์)

สำหรับการใช้ความเปรียบเทียบและการเปรียบเทียบโดยนัยในข่าวเชิงสาระ พบว่า
ไทยรัฐใช้มากกว่ามติชน โดยไทยรัฐใช้ 19 ประโยค มติชน 12 ประโยค จากจำนวนข่าวเชิง
สาระจำนวน 16 ข่าว ส่วนในข่าวสนองอารมณ์ พบว่า ไทยรัฐจะใช้ความเปรียบเทียบและ
เปรียบเทียบโดยนัยมากกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ จำนวน 4 ประโยค ส่วนมติชนพบเพียง 1
ประโยค

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ความเปรียบเทียบและการเปรียบเทียบโดยนัย ในข่าวเชิงสาระ
ระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.58 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : มติชนเชิงสาระ)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ความเปรียบเทียบและการเปรียบเทียบโดยนัย ในข่าว
สนองอารมณ์ระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 4 : 1
(ไทยรัฐสนองอารมณ์ : มติชนสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ความเปรียบเทียบและการเปรียบเทียบโดยนัย ระหว่าง
ข่าวเชิงสาระ กับข่าวสนองอารมณ์ของไทยรัฐ มีอัตราส่วนเท่ากับ 4.75 : 1
(ไทยรัฐเชิงสาระ : ไทยรัฐสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ความเปรียบเทียบ และการเปรียบเทียบโดยนัย ระหว่าง
ข่าวเชิงสาระ กับข่าวสนองอารมณ์ของมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 12 : 1
(มติชนเชิงสาระ : มติชนสนองอารมณ์)

ในส่วนของการใช้ข้อความเกินความเป็นจริงในข่าวเชิงสาระของไทยรัฐและมติชน จากจำนวนข่าวเชิงสาระ 16 ข่าว ไทยรัฐพบจำนวน 9 ประโยค มติชนพบจำนวน 6 ประโยค ส่วนในข่าวสนองอารมณ์ไทยรัฐใช้มากกว่ามติชน โดยไทยรัฐใช้ 45 ประโยค มติชนใช้ 19 ประโยค

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ข้อความเกินความเป็นจริง ในข่าวเชิงสาระระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.5 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : มติชนเชิงสาระ)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ข้อความเกินความเป็นจริง ในข่าวสนองอารมณ์ระหว่าง ไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2.3 : 1 (ไทยรัฐสนองอารมณ์ : มติชนสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ข้อความเกินความเป็นจริง ระหว่างข่าวเชิงสาระ กับข่าว สอนองอารมณ์ของไทยรัฐ มีอัตราส่วนเท่ากับ 1 : 5 (ไทยรัฐเชิงสาระ : ไทยรัฐสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ข้อความเกินความเป็นจริง ระหว่างข่าวเชิงสาระ กับข่าว สอนองอารมณ์ของมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1 : 3.16 (มติชนเชิงสาระ : มติชนสนองอารมณ์)

การใช้คำที่แสดงถึงการเหยียดหยาม ถากถาง แดกดัน คำว่า เหยียดหยาม ดูหมิ่น ในข่าว เชิงสาระ พบว่า ไทยรัฐใช้มากกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 74 ประโยค มติชน ใช้ 40 ประโยค ส่วนในข่าวสนองอารมณ์ ไทยรัฐพบมากกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 41 ประโยค มติชน ใช้ 20 ประโยค

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้คำเหยียดหยาม ในข่าวเชิงสาระระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.85 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : มติชนเชิงสาระ)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้คำเหยียดหยาม ในข่าวสนองอารมณ์ระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2.05 : 1 (ไทยรัฐสนองอารมณ์ : มติชนสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ค่าเยาะเย้ย ระหว่างข้าวเชิงสาระ กับข้าวสนองอารมณ์ ของไทยรัฐมีอัตราส่วนเท่ากับ 1.80 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : ไทยรัฐสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ค่าเยาะเย้ย ระหว่างข้าวเชิงสาระ กับข้าวสนองอารมณ์ ของมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2 : 1 (มติชนเชิงสาระ : มติชนสนองอารมณ์)

การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน หรือเป็นคำที่มีความหมายสัมพันธ์กับคำนั้นในข้าวเชิงสาระ พบว่าจากจำนวนรวม ไทยรัฐใช้มากกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 136 คำ มติชน ใช้ 73 คำ ส่วนในข้าวสนองอารมณ์ ไทยรัฐใช้มากกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 51 คำ มติชน ใช้ 29 คำ

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน ในข้าวเชิงสาระระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.86 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : มติชนเชิงสาระ)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน ในข้าวสนองอารมณ์ระหว่าง ไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.75 : 1 (ไทยรัฐสนองอารมณ์ : มติชนสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน ระหว่างข้าวเชิงสาระ กับข้าวสนองอารมณ์ของไทยรัฐ มีอัตราส่วนเท่ากับ 2.66 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : ไทยรัฐสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน ระหว่างข้าวเชิงสาระ กับข้าวสนองอารมณ์ของมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2.51 : 1 (มติชนเชิงสาระ : มติชนสนองอารมณ์)

การใช้สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย ในข้าวเชิงสาระ พบว่า ไทยรัฐใช้มากกว่ามติชน ไทยรัฐใช้ 24 ประโยค มติชน 12 ประโยค สำหรับข้าวสนองอารมณ์ ไทยรัฐใช้มากกว่ามติชน โดยไทยรัฐ ใช้ 13 ประโยค มติชน 5 ประโยค

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้จำนวน สุภายิตและคำพึงเพย ในข่าวเชิงสาระระหว่าง
ไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : มติชนเชิงสาระ)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้จำนวน สุภายิตและคำพึงเพย ในข่าวสนองอารมณ์ระหว่าง
ไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2.6 : 1 (ไทยรัฐสนองอารมณ์ : มติชนสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้จำนวน สุภายิตและคำพึงเพย ระหว่างข่าวเชิงสาระกับข่าว
สนองอารมณ์ของไทยรัฐ มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.84 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : ไทยรัฐสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้จำนวน สุภายิตและคำพึงเพย ระหว่างข่าวเชิงสาระ กับข่าว
สนองอารมณ์ของมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2.4 : 1 (มติชนเชิงสาระ : มติชนสนองอารมณ์)

การใช้สมญานามในการสร้างความหมายในข่าวเชิงสาระ พบว่า ไทยรัฐใช้มากกว่ามติชน
โดยไทยรัฐใช้ 11 คำ มติชน ใช้ 6 คำ ส่วนในข่าวสนองอารมณ์ พบว่า ไทยรัฐใช้มากกว่า
มติชน ไทยรัฐใช้จำนวน 50 คำ มติชนใช้จำนวน 19 คำ

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้สมญานามในการให้ความหมายในข่าวเชิงสาระ ระหว่าง
ไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.83 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : มติชนเชิงสาระ)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้สมญานามในการให้ความหมาย ในข่าวสนองอารมณ์
ระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 2.63 : 1
(ไทยรัฐสนองอารมณ์ : มติชนสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้สมญานามในการให้ความหมาย ระหว่างข่าวเชิงสาระ
กับข่าวสนองอารมณ์ของไทยรัฐ มีอัตราส่วนเท่ากับ 1 : 4.5
(ไทยรัฐเชิงสาระ : ไทยรัฐสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้สมณนามในการให้ความหมาย ระหว่างข่าวเชิงสาระ กับข่าวสนองอารมณ์ของมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1 : 3.16
(มติชนเชิงสาระ : มติชนสนองอารมณ์)

การใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ ความรู้สึกในข่าวเชิงสาระพบว่า ไทยรัฐจะใช้น้อยกว่ามติชน โดยไทยรัฐใช้ 22 ประโยค มติชน 16 ประโยค ส่วนในข่าวสนองอารมณ์ ไทยรัฐใช้น้อยกว่ามติชน คือ ไทยรัฐใช้จำนวน 14 ประโยค มติชน 11 ประโยค

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ ความรู้สึกในข่าวเชิงสาระ ระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.37 : 1 (ไทยรัฐเชิงสาระ : มติชนเชิงสาระ)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ในข่าวสนองอารมณ์ ระหว่างไทยรัฐ กับมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.27 : 1
(ไทยรัฐสนองอารมณ์ : มติชนสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ระหว่างข่าวเชิงสาระ กับข่าวสนองอารมณ์ของไทยรัฐ มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.57 : 1
(ไทยรัฐเชิงสาระ : ไทยรัฐสนองอารมณ์)

เปรียบเทียบอัตราส่วนการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ระหว่างข่าวเชิงสาระ กับข่าวสนองอารมณ์ของมติชน มีอัตราส่วนเท่ากับ 1.45 : 1
(มติชนเชิงสาระ : มติชนสนองอารมณ์)

ลักษณะการใช้ภาษาในการสร้างความหมายของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ก. ความหมายโดยอรรถ หรือความหมายที่สร้างขึ้นมาจากสามัญสำนึกโดยตรงอย่างเปิดเผยของเรื่องเล่าที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มี 7 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. ใช้คำว่า “บึก” นำหน้านักการเมือง นักการทหาร ที่ผู้สื่อข่าวคิดว่ามีอำนาจมี
 2. ใช้ภาษาปากในการเรียกชื่อบุคคลในข่าวที่ผิดไปจากชื่อจริง เป็นการใช้ภาษาอย่างไม่เป็นแบบแผน
 3. ใช้ภาษาในการบรรยายเหตุการณ์แบบเร้าอารมณ์ เป็นการบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างละเอียด ทุกขั้นตอน ภาษาที่ใช้จึงมีลักษณะเร้าอารมณ์ ชวนให้ติดตาม รวมถึงการใช้ภาษาในการขยายความข่าว แบบไม่ประหยัดคำ
 4. ใช้ภาษาในการเพิ่มเติมให้เกิดความเลวร้าย สร้างภาพความน่ากลัวในเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น
 5. ใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวลงไปในช่วง
 6. ใช้คำคำ คำหยาบ คำแสลงใส่ลงไปในข่าว
 7. ใช้ภาษาในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกลงไปในเรื่องความข่าว
- จ. ความหมายโดยนัย หรือความหมายที่แฝงเร้นอยู่ในเนื้อหา ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีด้วยกัน 3 ลักษณะ คือ
1. ใช้ภาษาในการซ้ำเติม ดอกย้ำ เสียดสี ประชดประชัน ผู้ถูกกระทำในช่วง ผู้ที่ตกเป็น ผู้ต้องหา ผู้กระทำความผิด หรือผู้ที่ผู้สื่อข่าวไม่เห็นด้วย มากกว่าการให้ข้อเสนอแนะ
 2. ใช้ภาษาในการสร้างภาพความขัดแย้งระหว่างพรรครัฐบาลกับฝ่ายค้านให้ดำเนินต่อไป
 3. ใช้ภาษาในการวิเคราะห์ วิจัยบุคคลลงไปในช่วง

ลักษณะการใช้ภาษาในการสร้างความหมายของหนังสือพิมพ์มติชน

ก. ความหมายโดยอรรถ หรือความหมายที่สร้างขึ้นมาจากสามัญสำนึกโดยตรงอย่างเปิดเผยของเรื่องเล่าที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์มติชน มี 5 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. ใช้คำคำ คำหยาบ คำแสดงใส่ลงไปในช่วงเช่นเดียวกับไทยรัฐ
2. ใช้ภาษาในการขยายความข่าวกินความจำเป็น
3. ใช้คำที่แสดงความคิดเห็นส่วนตัว และความรู้สึกลงไปในช่วง
4. ใช้ภาษาในการเพิ่มเติมให้เกิดความเลวร้าย สร้างภาพความน่ากลัวในเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น
5. ใช้ภาษาในการบรรยายเหตุการณ์แบบเร้าอารมณ์ เป็นการบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างละเอียด ทุกชั้นตอน ภาษาที่ใช้จึงมีลักษณะเร้าอารมณ์ ชวนให้ติดตามเช่นเดียวกับไทยรัฐ

ข. ความหมายโดยนัย หรือความหมายที่แฝงเร้นอยู่ในเนื้อหา ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีด้วยกัน 3 ลักษณะ คือ

1. ใช้ภาษาเขียนที่แสดงถึงการวินิจฉัยเหตุการณ์ให้เป็นไปตามแนวคิดของตน
2. ใช้ภาษาเสมือนว่าผู้สื่อข่าวเป็นผู้หยั่งรู้เหตุการณ์ต่างๆ รวมถึงการใช้ภาษาในการตั้งข้อสังเกตให้กับผู้อ่านนำไปขบคิด เสมือนการชี้แนวทางให้กับผู้อ่าน
3. ใช้ภาษาในการซ้ำเติม ตอกย้ำ เสียดสี ประชดประชัน ผู้ถูกกระทำในช่วง ผู้ที่ตกเป็นผู้ต้องหา ผู้กระทำความผิด หรือผู้ที่ผู้สื่อข่าวไม่เห็นด้วย มากกว่าการให้ข้อเสนอแนะเช่นเดียวกับไทยรัฐ

ภาพโดยรวมของการใช้ภาษาในการสร้างความหมาย จะมีผู้สื่อข่าวที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการสร้างหน่วยความหมายต่างๆ เหล่านี้ขึ้น การถ่ายทอดอุดมการณ์ที่เกิดขึ้นมาจากการจัดระบบแนวความคิดของผู้สื่อข่าวเป็นการสร้างกรอบให้กับผู้อ่าน บางข่าวบางเหตุการณ์ผู้สื่อข่าวพยายามอ้างหลักของความเป็นจริงโดยไม่แสดงความคิดเห็น แต่เท่าที่พบในการวิจัย

ส่วนมากข้อเท็จจริงเหล่านั้นถูกคัดแปลงให้เป็นเสมือนภาพมายา คล้ายกับการเสนอนวนิยาย เรื่องหนึ่ง ที่มีทั้งการบรรยายรายละเอียดประหนึ่งว่าตนเองอยู่ในเหตุการณ์ มีการตีความจากผู้สื่อข่าว มีการใส่อารมณ์ความรู้สึกเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยลงไปในเรื่องข่าว หลายสิ่งหลายอย่างเหล่านี้ ก่อให้เกิดหน่วยความหมายแทบทั้งสิ้น และหน่วยความหมายเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่ผู้สื่อข่าวได้ ถ่ายทอดออกมาโดยให้ความสัมพันธ์กับองค์ประกอบต่างๆ ในการดำเนินเรื่อง และจุดมุ่งหมาย หลักของสื่อก็มีได้มีพื้นฐานแนวความคิดที่เหมือนกันทุกเรื่อง ความแตกต่างที่พบนอกจากเป็นการ ค้นหาความหมายที่เป็นสิ่งกำหนดควบคุมข่าวเรื่องหนึ่งๆ แล้วยังแสดงถึงจิตใจสำนึกของการใช้ วิชาชีพสื่อสารมวลชนในการสร้างสรรค์เพื่อเสนอสู่สายตาสาธารณชนอีกด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

ในแง่ของคำว่า “การเล่าเรื่อง” นั้นเป็นการค้นหาความหมายให้กับความเป็นจริงของ เรื่องที่จะเล่า เป็นตัวสร้างความหมายให้กับผู้บริโภคข่าวสาร จุดสำคัญของการเล่าเรื่องจึงมีผล ต่อการให้ความหมาย ซึ่งความหมายนั้นสามารถย้อนกลับไปข้อเท็จจริง มีผลทำให้การมอง ข้อเท็จจริงแตกต่างกันได้

การค้นหารูปแบบของการเล่าเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นวิธีการเล่า การลำดับเหตุการณ์ที่เล่า มุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่อง กลวิธีการนำเสนอ ต่างก็มีส่วนที่คล้ายคลึง และแตกต่างกันใน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และมติชน ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประชานิยมที่เน้นการนำเสนอข่าวสาร ประเภทเร้าอารมณ์ผู้อ่าน รูปแบบการเขียนเต็มไปด้วยสีสันทัน เช่น ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวอาชญากรรม เป็นต้น ส่วนมติชนเน้นการนำเสนอข่าวที่มุ่งสนองความรู้ ความคิดเห็น ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจ ให้ข้อมูลในการตัดสินใจวิพากษ์วิจารณ์ เนื้อหาไม่ว่าจะเป็นข่าวและบทความจะให้ รายละเอียดข้อเท็จจริงมากกว่าการใช้สำนวนโวหาร

ผลการวิจัยก็ได้สนับสนุนและตอกย้ำภาพเดิมๆ ของการเล่าเรื่องในสื่อหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ และมติชน ไม่ว่าจะเป็นวิธีการเล่าเรื่อง ไทยรัฐก็ยังนิยมที่จะใช้วิธีการเล่าแบบเสมือน ดำเนินอยู่จริงมากกว่าสรุปความ ซึ่งการเล่าเรื่องแบบนี้ทำให้มองเห็นว่าไทยรัฐ ยังใช้รูปแบบ การเล่าเรื่องในลักษณะเร้าความสนใจผู้อ่าน ให้สีสันทันบรรยากาศของเหตุการณ์ มากกว่ามติชน

ซึ่งจะนิยมเล่าเรื่องแบบสรุปความ หรือการลำดับเหตุการณ์ที่เล่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ก็ยังลำดับเหตุการณ์ที่เล่าตามที่เกิดก่อนและหลัง มากกว่าการเล่าเรื่องย้อนหลัง และการสลับลำดับเหตุการณ์ การลำดับเหตุการณ์แบบนี้มักจะพบในการเล่าเรื่องของสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ ซึ่งต่างจากสื่อโทรทัศน์ ที่เป็นสื่อที่เห็นภาพเคลื่อนไหว การลำดับเหตุการณ์สามารถที่จะนำภาพแบบสลับลำดับเหตุการณ์ หรือการลำดับเหตุการณ์แบบย้อนหลัง ได้มากกว่า

มุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่องก็เช่นเดียวกัน การเลือกใช้มุมมองทั้งแบบเสมือนผ่านสายตาผู้รอบรู้ (Omniscience) หรือแบบจำกัดโฟกัส (Focalization) หรือแบบผสมผสานทั้ง 2 วิธีเข้าด้วยกัน ไทยรัฐ และมติชน ก็ได้เลือกใช้มุมมองต่างๆ เหล่านี้ทั้งเหมือนและแตกต่างกัน สิ่งที่เหมือนและแตกต่างกันยังพบได้จากกลวิธีการนำเสนอ ที่มีทั้งการใช้กลวิธีการนำเสนอแบบขยายความ หรือใส่ลีลาเหมือนเวลาเล่านิทาน (Performative) และแบบการสาริต หรือแสดงข้อเท็จจริง (Constative) สิ่งที่แตกต่างกันได้ชัดก็คือ ไทยรัฐจะใช้กลวิธีแบบขยายความ หรือใส่ลีลาเหมือนเวลาเล่านิทานมากกว่ามติชน รูปแบบต่างๆ เหล่านี้ส่วนหนึ่งแสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ฉบับไหนที่ยืนอยู่ในจุดเราอารมณ์มากกว่ากัน

การถ่ายทอดความหมายเข้าสู่ความเป็นจริงนี้ จะแสดงให้เห็นอย่างมากในการวิเคราะห์เกี่ยวกับการสร้างความหมาย ซึ่งเป็นหัวใจของการเล่าเรื่อง ผลการวิจัยที่พบได้แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า ไทยรัฐ ยังยืนอยู่บนการสร้างความหมายนอกบริบทเดิม และให้ลีลาในข่าวมากกว่ามติชน การเล่าเรื่องในข่าวเชิงสาระและข่าวสนองอารมณ์ เกี่ยวกับการสร้างความหมายนั้นมีความแตกต่างกันมากกว่าความคล้ายคลึง รวมถึงข่าวที่มีเหตุการณ์เดียวกันของไทยรัฐ และมติชน ก็ให้ความหมายที่แตกต่างกันมากดังที่ปรากฏในผลการวิจัย ซึ่งสนับสนุนแนวความคิดที่ว่า การเล่าเรื่องเป็นการใส่ความหมายให้กับความเป็นจริง เป้าหมายของการศึกษาการเล่าเรื่อง คือ ต้องการรู้ว่าความหมายความเป็นจริงชุดใดที่ได้รับการเผยแพร่เข้าไปสู่ระบบคุณค่าของสังคม สามารถถ่ายทอดและรักษาความหมายของความเป็นจริงให้เป็นที่ยอมรับ ซึ่งเป็นการตรวจสอบว่าการเล่าเรื่องที่มีสื่อข่าวจะนำไปสู่เป้าหมาย อุดมการณ์ทางสังคมตามที่ปรารถนาหรือไม่ (สุภาพร โพธิ์แก้ว, 2541)

ยกตัวอย่างผลที่ได้จากการศึกษาการสร้างความหมายให้กับเรื่องเล่า หากเราเชื่อว่าอาชญากรรมเป็นสิ่งที่สะท้อนภาพของความโหดร้าย ป่าเถื่อนที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เป็นสิ่งที่

ขาดจิตสำนึกที่ดีในความเป็นมนุษย์ แต่การเล่าเรื่องของผู้สื่อข่าวได้เข้าไปสู่การเข้าใจความจริงนั้นหรือไม่ หรือทำให้เราต้องยอมรับถึงความโหดร้ายที่มีเพิ่มขึ้นในสังคม ในการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า สื่อได้ช่วยให้เห็นภาพของความโหดร้าย แต่ก็มีได้รับการแก้ไข ยังเป็นภาพเดิมๆ ที่สื่อหยิบยกเอาประเด็นข่าวเช่นนี้มาเล่า เมื่อถึงจุดที่สิ้นสุดก็จบเรื่องเล่าเรื่องนั้นไป และสร้างความหมายให้กับเรื่องเล่าขึ้นมาอีกในรูปแบบ และวิธีเล่าลักษณะเดิม

การศึกษาการเล่าเรื่องมิได้ต้องการที่จะดูว่าหนังสือพิมพ์ฉบับใดมีการเล่าเรื่องที่ดีหรือไม่ดี เป็นบวกหรือเป็นลบ แต่เป็นการศึกษาที่ให้เข้าใจว่าสังคมไทยที่อยู่ภายใต้กระบวนการสื่อสารในกลุ่มการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริง (Factual Information) นั้นมีความหมายของความเป็นจริงชุดใดครอบงำสังคมเป็นหลัก และเราควรจะถ่ายทอดชุดความหมายนี้ต่อไปหรือไม่อย่างไร การวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าในจำนวนหลายชุดความหมายที่ผู้สื่อข่าวได้ประกอบสร้างขึ้นนั้นทั้งที่ปรากฏในประเทศไทย และมีมติชน มีชุดความหมายจำนวนไม่น้อยที่ถูกถ่ายทอดเข้าสู่ระบบสังคมในลักษณะนาฏกรรม (Drama) ซึ่งต้องพิจารณาอย่างละเอียดว่าชุดความหมายเหล่านี้ควรจะมีการถ่ายทอดต่อไปหรือไม่ เพื่อที่จะทำให้การนำเสนอข่าวเข้าสู่สังคมอย่างเป็นระบบ และได้บรรณประโยชน์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาการเล่าเรื่องเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ ควรจะมีการเปรียบเทียบการเล่าเรื่องในข่าวจากสื่อทั้ง 3 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ว่าทั้ง 3 สื่อนั้นมีลักษณะการเล่าเรื่องเช่นไร มีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง
2. ส่วนใหญ่แล้วการเล่าเรื่องมักจะทำการวิเคราะห์เนื้อหา ควรจะใช้เทคนิควิธีการทดลองเข้ามาใช้กับงานวิจัยเกี่ยวกับการเล่าเรื่องในข่าวควย ซึ่งจะให้เห็นผลของการศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ในการวิจัยควรจะศึกษาการเล่าเรื่องในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์หลายฉบับไม่จำเพาะแต่ไทยรัฐ และมีมติชน เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะการเล่าเรื่อง และ มุมมองในการนำเสนอข่าวได้อย่างหลากหลายยิ่งขึ้น